

Ελonoοσία και ανευθυνότητα

Γράφει ο **Ιγνάτιος Καϊτεζίδης**,
δημάρχος Πυλαίας - Χορτιάτη,
αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ

Εδώ και λίγες ημέρες τη δημόσια συζήτηση απασχολεί ένα θέμα που κανείς δεν φανταζόταν πως θα αποτελέσει αντικείμενο αντιπαράθεσης στην Ελλάδα του 21ου αιώνα. Η ελonoοσία!

Για τους παλαιότερους αποτελεί μια πολύ δυσάρεστη μνήμη. Μόνο μνήμη όμως. Γιατί έχει πολλά χρόνια που η ασθένεια της ελonoοσίας εξαλείφθηκε από την Ελλάδα.

Τι συμβαίνει λοιπόν και ξανασυζητάμε το θέμα; Υπάρχει πραγματικό ζήτημα ή πρόκειται για μία ακόμη επίδειξη προχειρότητας που δημιουργεί αναστάτωση και εντυπώσεις;

Προφανώς ισχύει το δεύτερο, κάτι που προκύπτει αβίαστα από όλα τα δημοσιεύματα και τις επίσημες ανακοινώσεις. Σποραδικές περιπτώσεις ελonoοσίας εμφανίστηκαν και στο άμεσο παρελθόν, αλλά σε έκταση και ένταση απολύτως ελεγχόμενη, με τη συντριπτική πλειοψηφία των κρουσμάτων να είναι «εισαγόμενα», δηλαδή ασθενείς που είχαν προσβληθεί στο εξωτερικό.

Η κινητικότητα του τελευταίου διαστήματος οφείλεται σε κάποιες νέες περιπτώσεις, συνδεδεμένες κατά κανόνα με την εισροή προσφύγων, συνεπώς ως φαινόμενο παραμένει «εισαγόμενο». Μάλιστα δεν υπάρχει καν αξιόλογη διαφοροποίηση ούτε και στον αριθμό των κρουσμάτων που προσβλήθηκαν μέσα στην Ελλάδα. Η δε θέση των επιστημόνων του ΚΕΕΛΠΝΟ για το θέμα είναι απολύτως καθυσταστική, κάνοντας λόγο για «εγκώρια σποραδικά κρούσματα» και λέγοντας πως τέτοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί και στο

παρελθόν και είναι ως ένα βαθμό αναμενόμενα.

Είναι λοιπόν εύλογο το ερώτημα: όταν η διαπίστωση του αρμόδιου Κέντρου είναι αυτή, ποιο ακριβώς στοιχείο δικαιολογεί την άνευ προηγουμένου απόφαση να τεθούν σε «καραντίνα» για ελonoοσία δώδεκα(!) δήμοι της χώρας; Με ποιο σκεπτικό, με ποια στοιχεία, με ποιο πρωτόκολλο, με ποιον σχεδιασμό; Αν η κατάσταση είναι αναμενόμενη, όπως περιγράφεται, τι είναι αυτό που δικαιολογεί μια τόσο δυσανάλογη αντίδραση από τον κρατικό μηχανισμό; Και άραγε υπάρχει πλήρης επίγνωση της εικόνας και των συνεπειών που δημιουργεί αυτή η απόφαση; Στον τουρισμό, στην αιμοδοσία, στην ψυχολογία των πολιτών, στην καθημερινότητα των κατοίκων;

Δυστυχώς η διαχείριση αυτού του ευαίσθητου θέματος έχει τα στοιχεία του πανικού και του σοβαρού ελλείμματος στην οργάνωση και διαχείριση απλών καταστάσεων. Όσοι χειρίστηκαν το θέμα έχουν την απόλυτη ευθύνη για την εικόνα που δημιουργήθηκε. Για την προβολή που πήρε στα ΜΜΕ, ξεχνώντας πως οι ειδήσεις κυκλοφορούν σε όλον τον κόσμο. Για την πολιτική αντιπαράθεση σε ένα θέμα που θα έπρεπε να παραμείνει καθαρά τεχνικό, χωρίς να εκτεθεί σε δημόσια συζήτηση. Για την ουσία της απόφασης να τεθούν σε καραντίνα ολόκληροι δήμοι δημιουργώντας την αίσθηση πως δεν υπάρχει ορθό κριτήριο στη λήψη των αποφάσεων.

Για μία ακόμη φορά βρισκόμαστε απέναντι σε ένα πρόβλημα. Που δεν λέγεται ελonoοσία, αλλά ανευθυνότητα. Και δεν είναι εισαγόμενο, αλλά εγκώριο.

Η διαχείριση αυτού του ευαίσθητου θέματος έχει τα στοιχεία του πανικού και του σοβαρού ελλείμματος στην οργάνωση και διαχείριση απλών καταστάσεων. Όσοι χειρίστηκαν το θέμα έχουν την απόλυτη ευθύνη για την εικόνα που δημιουργήθηκε. Για την προβολή που πήρε στα ΜΜΕ, ξεχνώντας πως οι ειδήσεις κυκλοφορούν σε όλον τον κόσμο. Για την πολιτική αντιπαράθεση σε ένα θέμα που θα έπρεπε να παραμείνει καθαρά τεχνικό, χωρίς να εκτεθεί σε δημόσια συζήτηση. Για την ουσία της απόφασης να τεθούν σε καραντίνα ολόκληροι δήμοι δημιουργώντας την αίσθηση πως δεν υπάρχει ορθό κριτήριο στη λήψη των αποφάσεων